

ГЕОРГИ КОНОВСКИ ВОЙНАТА НА БОГОВЕТЕ

chitanka.info

От време на време — така, през десетина века, боговете се скарват и започват война помежду си. За нещо си. В божествения свят винаги има причина за конфликт. Например, Голямото макаронено чудовище пак е яхнало в любовен екстаз Зелената нежна сепия. Или Крокоаладавл от Розовите планини отново е отвлякъл прекрасната осемкрака и триглава възлюбена на Авантажино Бесния. А понякога пръв започва Върховното джудже, Господарят на великаните — просто му писва от колики, спокойствие и късмет, та за разнообразие завърта някой местен скандал с тенденция към Световна война...

Важното е, че богове има. А повод за развлечение посредством малка, приятна и зрелищна война, винаги се намира...

Та и сега тъй...

Великият Голям Страшен Владетел на Третата Мравчена Рътлина върху Гигантската Крайречна Купчина се скара с АЯ — малката царица на Невидимото царство. Обвиниха се един друг в какво ли не. И започнаха войната...

Местна. Малка. Лекичка...

Само че един поданик на АЯ, вместо да порази страж на враговете си, улучил с тоягата случаен зяпач от Кралството на Всевъжделения Огромен бог на Блатните цветове. Кое доведе до истерия бога — как така ще поразяват негов верующ? Нима не може той да си го джасне с гръм или бухалка? Та за отмъщение той сразил някакъв глупак, мотац се без работа из полето. Но се оказало, че това не е поданик на АЯ, а верен жрец на самия Уругунуду — Тиматугерни — Джасинанти, вихрения бог на Карамелената вада...

И се започна...

Боговете имаха опит, умееха да се наслаждават на сложните военни ходове, да анализират кървавите битки, да изненадват колегите си с нови и нови тактически и стратегически ходове...

Наистина — изключително забавно и интересно стана...

Включиха се всички богове — дори богинята на Пометеното едва успяваше вечер да обере трупите на верноподаниците и да позамие от натрупаните черва, глави, крака, ръце...

За известно време всички богове бяха заети — водеха армиите си, оставяха ги на бойното поле, мъкнеха дърпащи се новобранци към местата на славни битки, славни подвизи, славни смърти...

А после всичко свърши...

Е, не точно всичко. Боговете си останаха — те са безсмъртни и велики...

Но хората свършиха...

Даже децата и старците станаха колатерални жертви и нямаше кой да замени геройски падналите юнаци, верни на своите идеи и вярвания...

Оголя планетата. Само богове я кръстосват. Но не се сражават. Няма смисъл — те са неуязвими и безсмъртни...

И очакват да се появи някакъв нов народ. Щото много скучно стана...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.